

MEDITATIE

Gedachtenis

'Houd in gedachten dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt.'

2 Timotheüs 2 vers 8, lezen 2 Timotheüs 2 vers 1 – 13

In dit gedeelte van het jaar leven we tussen allerlei gedenkdagen waarop we stilgezet worden om de betekenis van die bijzonderheden al denkend te doorleven. Hierbij moest ik denken aan de uitgang van Yad Vashem, het museum in Jeruzalem dat onafgebroken de zes miljoen joodse slachtoffers van het nazisme gedenkt, waarop een muur geschreven staat: 'Ballingschap wordt veroorzaakt door vergeten, in gedenken ligt het geheim van de verlossing.' Deze woorden zijn van Rabbi Israël Baäl Sjem Tov, de grondlegger van het Chassidisme. Om de gebeurtenissen niet te vergeten en om ons daarbij te helpen maken we gedenktekens die bestaan uit museums, beelden, pilaren, muziek en eenvoudig afgezette ruimtes. We noemen dit ook wel monumenten, die je over heel de wereld kunt aantreffen.

Monumenten zijn herinneringen die ons verwijzen naar toen en daar, waar het gebeurde. In de Bijbel komen we deze monumenten op verschillende plaatsen tegen. Daaruit blijkt dat het volk van Israël leeft van de gedachtenis en deze gebeurtenis bijvoorbeeld markeert met een opgerichte steen. In de Bijbel wordt naast het woord 'hand' ook een gedenksteen benoemd met het woord jad, waaraan Yad Vashem zijn naam heeft ontleend. Je mag hier ook denken aan de betekenis dat de geschiedenis in

Gods hand ligt. Ondanks alles wat er in onze menselijke geschiedenis gebeurt, ligt deze toch in Gods hand! Daarom belijden wij christenen dat God door Jezus Christus in onze geschiedenis is gekomen en wij door Jezus' lijden, sterven en opstanding geborgen zijn in Gods hand. Vanuit dit oogpunt gezien kunnen we de woorden van Paulus aan Timotheüs begrijpen. 'Houd in gedachtenis dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt.' Want: 'Vergeten is ballingschap, gedenken is verlossing.' Het is goed om dit op gezette tijden te gedenken!

Bij dit gedenken gaat het er immers om een cruciaal moment uit ons leven te markeren, zowel vreugdevol als verdrietig. Toch is in de Bijbel het gedenken meer dan alleen maar zich herinneren, leven bij monumenten. Ga het maar eens na in uw eigen leven, honderd dingen kun je je herinneren, maar doen ze ook iets in je leven? Raken ze echt iets in je leven? Het kan zelfs zo zijn dat een herinnering uit je leven als een massieve steen in je geheugen ligt, koud en zonder verbindingsdraden met het leven van nu. Zo kun je ook leven met allerlei gedenkdagen, koud en onbewogen omgaan, het is alles nietszeggend. Maar bij gedenken is dat

onmogelijk, want gedenken is niet zelf het monument. De gebeurtenissen bij het gedenken ontvangen de vorm van een monument, maar is niet de inhoud van het gedenken zelf. Iets dat je gedenkt is als een levende, werkzame realiteit in je leven in het nu aanwezig. Dat levendige gedenken doet iets met je. Het werkt in je door en het vormt je aan alle kanten.

Zo gaat het ook met de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Deze opstanding is geen monument, iets dat je je alleen maar moet herinneren om er even bij stil te staan. Nee, de opstanding moet je gedenken, die moet in je leven van vandaag een levende realiteit zijn waardoor je leven gestemd is. Hoe? Door het met een levend bewustzijn te ervaren dat je door je

Inhoudsopgave

De gedenkdagen van Goede Vrijdag en Pasen zijn altijd indrukwekkend. Dan gedenken we de kern van het Evangelie. In het kruis en de opstanding van Jezus Christus ligt immers alle zaligheid, voor ziel en lichaam beide. Christus is opgestaan uit het graf. Daar liet Hij de engelen achter. Gods gezanten met hemels nieuws in het lege graf van Jezus! Wat een troostvol evangelie! Het graf was open. Het huis van de dood heeft geen deur en in het graf zijn geen grendels. De Vorst van het Leven heeft de sleutels! Laten deze rijke getuigenissen bijzonder voor zieken en eenzamen tot bemoediging zijn. Overdenk zo de leesstof die u in dit nummer weer wordt geboden. Allen daarbij Gods zegen toegewenst.

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

oude mens de geestelijke dingen vergeet en daardoor in ballingschap bent gevoerd. Maar ook dat je door de vernieuwende werking van de Heilige Geest in je nieuwe leven mag gedenken aan de verlossing, die Jezus Christus bracht toen Hij opstond uit de dood en mede aan u, jou het leven gaf. 'Vergeten is ballingschap, gedenken is verlossing.' Dan werkt de opstanding van Christus door in je leven, ben je verbonden met Hem en wil je zelfs omwille van zijn naam lijden. Zo stelt God zijn verbondsnaam door Jezus Christus tot een gedachtenis van geslacht op geslacht. Die naam werd zelfs door een misdadiger aan het kruis aangeropen: 'Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent.' Waarop de belofte van Jezus volgt: 'Heden zult u met Mij in het paradijs zijn.' Als wij dat ook kennen, is het nieuwe lied geboren en kunnen we zondag Cantate gaan vieren, dat betekent: 'Zingt!' 'Zingt de Heere een nieuw lied.' Sinds Pasen is alles anders, alles is nieuw, daarom zingen we liederen tot Gods eer. Kijk, als je daar persoonlijk iets van kent is het loflied door het gedenken een levende realiteit geworden en houd je Jezus Christus in gedachten. Hij leeft en wij zullen met Hem leven! Geloof u, dat?

*Benschop
ds. C. Bos*

HET GRAF IS LEEG – CHRISTUS IS OPGESTAAN !

Het graf is leeg – Christus is opgestaan!
Nu kan het leven eindelijk beginnen!
De hemel zweeg – nu kondigt God ons aan
het licht dat onze nacht zal overwinnen:
het rijk dat is en komen zal, weldra –
halleluja!

De aarde beeft – de steen rolt aan de kant;
komt, ziet de plaats waar Jezus heeft gelegen!
De Vader geeft Zijn Zoon de rechterhand,
en geen soldaat, geen leger houdt nog tegen:
het rijk dat is en komen zal, weldra –
halleluja!

Gezegend, Heer, gezegend zij Uw licht!
Gij hebt de dood het laatste woord ontnomen
en meer en meer zien wij Uw aangezicht
nu Gij het leven aan het licht doet komen:
het rijk dat is en komen zal, weldra –
halleluja!

A.F. Troost, uit : Dromen als een kind.

Gebed voor kranke mensen (10)

Het komt steeds terug, in de liturgische formulieren en in de gebeden in de tijd van de Reformatie, nl dat het geloof wordt beleden met de 12 artikelen van de apostolische geloofsbelijdenis. Eén van de drie pijlers van de Reformatie is "sola fide", door het geloof alleen. Die samenvatting van het ware geloof in de apostolische geloofsbelijdenis wordt ook elke zondag in de kerk beleden.

Hebben we er ook behoefte aan, om in dat geloof versterkt te worden?
"Sterk ons ook in het rechte geloof, het-

welk wij van harte, en met de mond belijden: ik geloof in God de Vader ..."

De 12 artikelen worden de apostolische geloofsbelijdenis genoemd. Deze benaming is er niet om dat de apostelen deze belijdenis zouden hebben opgesteld. Hij wordt zo genoemd omdat deze artikelen de leer van de apostelen samen vatten. In de geschriften van kerkvader Ireneüs van Lyon (ca 140 – 202) zijn al aanzetten te vinden voor deze geloofsbelijdenis.

Waarschijnlijk was de heilige Pirmin in de achtste eeuw de eerste die de Apostolische geloofsbelijdenis volledig op schrift stelde. Vaak spreken gelovigen deze belijdenis hardop uit om aan te geven dat men deze uitgangspunten van het geloof van harte aanvaardt.

Beseffen we de waarde van deze belijdenis? Het is waarschijnlijk voortgekomen uit de geloofsbelijdenis die christenen in Rome vroegen van hen die tot het christelijk geloof overgingen. Zij moesten belijden dat ze geloofden in de drie-enige God. Want dat is kenmerkend voor het ware christelijke geloof. In het heidendom heb je ook vormen van geloof. Maar geloven in een drie-enige God, dat vond je nergens. Dat was onbestaanbaar. Maar dat is nu het geheim, de kracht en troost van het ware geloof dat God werkt in de harten van Zijn kinderen.

Iemand zou kunnen vragen : wat heeft deze geloofsbelijdenis voor relatie met ziekte of moeite? Wat heeft een ernstig zieke voor troost aan deze uitspraken? Wat helpt dit verder als ik te maken heb met hevige aanvechtingen? Deze vragen kunnen heel begrijpelijk zijn. Tegelijk verraden ze een verkeerde kijk op deze geloofsbelijdenis. En moet je je afvragen of je de inhoud wel goed verstaat. Hier spreekt immers het ware geloof waarvan Jezus Christus het middelpunt vormt. Hij is de Borg Die in de hof van Gethsemané worstelde met de lijdensbeker. Hij plaatste al biddend die beker onder Gods wil. "Niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede." In die overgave aan Gods wil, uit enkel liefde, heeft Jezus als de Zaligmaker het lijden volbracht. Christus heeft de dood overwonnen, het graf kon Hem derhalve niet houden. Ten derden dage is Jezus Christus opgewekt uit dood en graf. Hij is de opgestane Levensvorst Die bekwaam en bevoegd is om de vrede te schenken. In Hem ligt al

ons heil, in voor- en tegenspoed. Door Hem is er genade om te buigen voor Gods wil. In de Opgewekte is er kracht om te dragen. In deze geloofsbelijdenis gaat het om die genade die door Jezus zo duur is verworven. In deze geloofsbelijdenis gaat het om het werk van de Drie-enige God. In Zijn daden vindt het geloof grond. Het geloofsvertrouwen in de drie Goddelijke Personen geeft moed en troost. Daarom is het zo waardevol om (biddend) de geloofsbelijdenis met aandacht op te zeggen. Nemen we daar de tijd voor? Richten we onze aandacht daar op? We moeten bezig zijn met beslissingen van de overheid. Telkens zijn er de coronaregels die ons worden voorgehouden. Velen laten zich daardoor leiden. Vaak gaat het gepaard met angst en krampachtigheid. Wat biedt dit gebed waarin deze geloofsbelijdenis een duidelijke plaats heeft, dan een verlichting! We mogen wel bidden dat de Heere ons de leiding van Zijn Heilige Geest wil schenken, om met heilige concentratie het geloof te belijden. Opdat het goed tot ons mag doordringen, hoe rijk en hoe volkomen het heil is, wat God heeft bereid voor degenen die op Hem hopen. Al deze geloofsartikelen spreken immers van de weldaden die God door het geloof schenkt. Als we dat op ons laten inwerken, mag er een blijde troost liggen in deze belijdenis. Hierdoor laten wij ons leiden! Deze zaken staan vast! Alles kan wankelen, door de wereld kan een ernstige crisis gaan, maar het geloof mag een vaste grond zijn van de dingen die men hoopt. Door dat geloof verstaan wij dat God alle dingen leidt en dat we mogen verwachten de toekomst van het Koninkrijk van God. Wat hebben deze geloofsartikelen een waardevolle bijdrage in dit gebed voor zieken! Want zalig wie in dit geloof leven en sterven mag.

*H.I. Ambacht
ds.J.P. Boiten*

HIJ LEEFT

Wij varen bij het licht vandaan,
gaan voor de oogst, ons daag'lijks brood.
Ver in ons hart leeft dat de dood
dood is en heeft afgedaan,
want onze Heer is opgestaan.

Maar dagen zijn weer heel gewoon,
wij trekken netten door de zee
en geven onze vreugde mee.
Er klinkt geen stem, er juicht geen toon,
het leven is weer doodgewoon.

U vangt ons in een leeg bestaan,
daarom is nog de vis verborgen,
al vissen wij tot in de morgen,
maar wie de ogen open gaan,
zien Jezus op de oever staan.

Wim Plomp (1931-2000)

EEN WOORD – HET WOORD

We leven momenteel in een bijzondere tijd, ik hoop dat het met uw gezondheid goed gaat, laten we zorg dragen voor die ander maar ook voor ons zelf. Corona een woord waar we dagelijks van kunnen horen en lezen en bij veel mensen angst en verdriet veroorzaakt en ook levens weg neemt.

Een woord, een virus wat de wereld overgaat en zijn sporen achterlaat in een wereld waar mensen denken dat ze alles zelf in handen hebben.

Het gaat steeds maar over een woord niet over **Het Woord**. **Het Woord** ziet er heel anders uit, Godswoord gaat ook de wereld door maar wordt vaak niet gehoord. **Het Woord** is van grote bete-

kenis in ons dagelijks bestaan, het geeft rust in je leven. Het kent geloof, hoop, liefde en geborgenheid maar deze zijn allen als een vuurtje dat altijd brandstof nodig heeft.

Aardse tijd: Om staande te blijven in de dagelijkse onzekerheid van deze tijd is het lezen en overdenken van een bijbel gedeelte, een toelichting in een dagboek en het bidden broodnodig. Het gaat om de dagelijkse omgang met de Heere. Ook gaat het om de waarachtige bekeering, zodat we mogen weten van de Heere Jezus, het Lam Gods die ons zal leiden door zijn Geest. Dan hebben we een goede wapenrusting tegen het woord corona.

Levensverwachting;

Als gelovigen kunnen we van Pasen niet meer los komen omdat het hier gaat over sterven en leven. Niet sterven maar leven gaat binnen stromen bij hen die Hem volgen, die achter Hem het kruis leren dragen in het leven, ja elke dag. Dan is niet sterven maar leven ook aan ons gegeven, want leidend en stervend verzoende Christus ons lot. Er hangt nog wel een sluier over de aardse dagen, maar na het aardse leven totaal verdwenen. Die van Christus zijn mogen uitzien op wat komt, uitzien op de genade die ons zal worden toegebracht. Houd moed heb lief in deze onzekere tijd, men roept ons van alle kanten toe

hoe we moeten handelen in deze wereld, de één weet het nog beter dan de ander. En men roept zo hard dat we de stem van de Heere haast niet meer horen. Om Zijn wil te kennen en onze opdracht te weten zullen we ons moeten uitspreken met een eenvoudig psalmvers: Heere, maak mij Uwe wegen, door Uw Woord en Geest bekend ... Laat de Geest van Pinksteren binnen stromen. Houd ze vast, geloof, hoop en liefde in deze onzekere tijd!

Met een vriendelijke groet van;

*Coevorden
G.J. Gijlers*

Depressief tot en met (1)

Iedereen heeft wel eens depressieve gevoelens en als je ziek bent hebt je daar meer last van. Er zijn bepaalde perioden in je leven waarin je met jezelf moet praten en tegen deze gevoelens de strijd moet aanbinden. Je zou anders een prooi worden van die dingen, die je naar beneden drukken. En soms heb je er hulp bij nodig en moet je middelen gebruiken, die het liefst laat staan.

Toch wil ik in deze rubriek niet op een medische manier over depressiviteit het hebben. Trouwens, heb ik daar verstand van?

Vanuit de Bijbel kunnen we met elkaar het een en ander overwegen, om elkaar te helpen. Dan valt het ons op dat we in het Woord van God aanverwante woorden tegenkomen. Enkele daarvan noem ik: duisternis, donkerheid, benauwdheid, angst, verlatenheid. Zo zou er meer te noemen zijn. Daarmee komen we in de buurt van werkelijkheden als moeheid (als invalspoort van moedeloosheid), van opgebrand zijn,

van burn-out, zoals wij dit noemen. En al dergelijke verschijnselen meer. Dan kunnen we, als we er in onder dreigen te gaan. klagen en kermen, omdat we het niet meer zien zitten.

Voorals we geen uitzicht hebben en bij de pakken neer kunnen zitten. En het er op lijkt dat niemand naar ons omkijkt en we er helemaal alleen voorstaan. Dan snap je een ander, die uit kan roepen: ik hen geen mens!

Met of zonder God

Het maakt nogal verschil uit of je deze donkerheid beleeft in een leven zonder God of dat je als kind van God met Hem door deze rauwe werkelijkheid heen moet. Onderscheid is er ook wanneer je in zulke tijden je gedragen weet door de Heere of dat je zelfs elk gevoel mist van Zijn dragende zorg in je leven. Vreselijk is het als je als Judas naar de strop grijpt, omdat je geen uitweg ziet. Ontzettend is het wanneer je, als God je verlaat, zoals Saul dit overkomt, je toevlucht zoekt bij de waarzegster te

Endor en zo je leven eindigt in volstrekte duisternis, omdat je, tegen het gebod van God in, je begeven hebt op een duistere en verboden weg.

Maar ook kinderen van God beleven donkerheid en duisternis, niet alleen als God Zijn aangezicht verbergt.

Want, leert het Woord van God ons: hetzelfde overkomt zowel rechtvaardigen als goddeloze mensen!

Dat levert bij tijden zoveel problemen op in het leven van hen die de HEERE vrezen, dat zij zich soms vertwijfeld afvragen of het wel zo heilzaam is om God te dienen. Van deze strijd lezen we vaker in het Psalmboek. Ik noem slechts een enkele daarvan, namelijk de psalmen 37 en 73.

Psalm 88, een donker lied van Heman, lijkt het meest geschikt voor hen die tobben met een langdurige depressie, omdat deze eindigt alsof er geen uitzicht is. Als we te midden van alles maar bedenken dat deze psalm begint en eindigt met de belijdenis: 'mijn God'. Job kan zover komen dat hij zijn geboortedag vervloekt, zoals Jeremia in een vergelijkbare situatie verkeert. Van Job lezen we dat niemand zo godvrezend is als hij. Dit getuigen niet mensen van hem, maar zo spreekt God over hem. Zelfs als hij ineens al zijn kinderen moet missen, kan hij toch hartgrondig belijden: de HEERE heeft gegeven, de HEERE heeft genomen; de Naam des HEEREN zij geloofd!

Van Jeremia weten we dat hij steeds op zijn plaats was als profeet van God. En blonk hij niet uit in trouwe dienst aan zijn Zender, Die zoveel van hem vroeg? Te denken is aan Jakob, die in een moeilijke situatie kan klagen: al deze dingen zijn tegen mij, en dat terwijl de HEERE al bezig is om heil te brengen voor hem en zelfs voor heel Israel. Wat kan David, de man naar Gods hart en nog el de vader van de Zoon van

God, zoals de Bijbel hem noemt, in de put zitten en uitroepen dat hij één van deze dagen nog zal omkomen door de hand van Saul. En dat terwijl hij door God geroepen is om koning over Zijn volk te worden. Hij is immers gezalfd! Hoe kun je dan zo klagen?

Zoals kinderen van God kunnen zingen: *en mijn geest doorzocht de reden waarom God die tegenheden mij in zulke mate zond.*

Terwijl zij met Psalm 94 zingen: *Wanneer ik zei; 'Mijn voeten glijden' Toen hebt Gij mij gesterkt in 't lijden' Wanneer mij 't afgepeinsde hart door al mijn denken werd verward, en ik in druk schier was gestikt, toen heeft uw troost mijn ziel verkwikt'*

*Ede
ds. J. Van Amstel*

Goede moed

God heeft zijn goedheid en zijn trouw toch toegezegd, geef ik mij aan zijn liefde over, komt Hij mijn moeiten en verdriet en al mijn strijd en zorgen zelfs te boven. Here, kom ons met goede moed bekleden, dan is er kracht en vreugde in mijn leden. U schenkt uw goedheid, U bent trouw. U bent de God op wie ik bouw.

Hans Bette

FILÉMON (2)

Vrolijk vertrouwen

Vers 22 van de brief aan Filémon bevat een grapje. Op het eerste gezicht lijkt het om een eenvoudig verzoek te gaan. Paulus vraagt Filémon om een logeerkamer voor hem in gereedheid te brengen. Hij verwacht namelijk dat God de gebeden die Filémon en de zijnen voor hem doen gehoor zal geven zodat hij spoedig vrij zal komen en hen zal kunnen vereren met een bezoek.

Bij nader inzien blijkt de zaak minder eenvoudig te liggen. Als Paulus de brief schrijft, zit hij gevangen (zie vs. 8). Traditioneel wordt aangenomen dat het hier gaat om zijn gevangenschap in Rome (Hand 28:16 e.v.), maar de brief kan ook vanuit Caesarea (Hand. 23:33 e.v.) geschreven zijn. Beide plaatsen liggen op een behoorlijke afstand van Kolosse, de stad in Klein-Azië waar Filémon en Onesimus vandaan kwamen (vgl. Kol. 4:9).

De afstand is hier het probleem. Het was namelijk de bedoeling dat Onesimus met de brief die Paulus voor hem geschreven had naar zijn meester zou gaan en daarna met het antwoord naar de apostel terug zou keren. Ook vanuit het dichterbij gelegen Caesarea moet men voor een dergelijke reis eerder met weken dan met dagen rekenen. Bovendien zou Paulus' verzoek om Onesimus bij zich te mogen hebben tijdens zijn gevangenschap geen zin hebben als het slechts om enkele dagen zou gaan.

De apostel moet ervan uitgegaan zijn dat hij nog geruime tijd gevangen zou zitten. Een logeerkamer daarentegen is snel gereedgemaakt. In vers 22 spreekt

de apostel alsof hij morgen voor Filémons deur kan staan. Hoe moet men dit verstaan? Mijns inziens doet Paulus dit verzoek met een knipoog, om te laten zien dat hij niet bij de pakken neerzit. Maar hij wil zijn lezers ook bemoedigen. Hij weet dat Filémon en de zijnen voor zijn vrijlating bidden en hij wil dat ze dat met vertrouwen doen. Hun mag niet overkomen wat de gemeente in Jeruzalem overkwam toen ze voor de vrijlating van Petrus baden (Hand. 12:12 e.v.). Toen hij voor hun deur stond geloofden zij het niet. Daarom moeten ze daar in Kolosse een kamertje voor hem vrijhouden, want hun gebed kan verhoord zijn vóór ze het weten!

Dat het allemaal anders gelopen is en dat Paulus voor zover we weten nooit in Kolosse is verschenen, is daarmee niet in strijd. Het Woord waarvoor hij gevangen zat is niet gebonden. Zelfs tijdens zijn gevangenschap is het 'onverhinderd' zijn weg gegaan (Hand. 28:31). In dat opzicht zijn de gebeden die in Kolosse voor de apostel zijn opgezonden, méér dan verhoord geweest.

LEZEN: FILEMON 22; HAND. 12:12-17

Lexmond
dr. J. van Eck

DE AARDE IS VAN DE HEERE, ÉN HAAR VOLHEID!

Ps. 24:1

Eindelijk is David dan koning geworden. Na jaren als een vervolgd tussen bergen en in spelonken te hebben geleefd, is hij nu koning over Israël geworden, zoals de HEERE hem had beloofd. Hij had niet naar het koningschap gegrepen, maar gewacht tot God het hem geven zou. Op de beste dingen moet je soms wachten, maar als ze dan komen, geven ze extra vreugde. Zo is dat ook met David. Als hij eenmaal koning is, denkt hij niet: zo, nu heb ik de buit binnen. Nee, onmiddellijk gaan zijn gedachten naar Hem die hem het koningschap heeft gegeven. Dankbaarheid heet dat.

David mag nu eindelijk in Jeruzalem wonen, Jeruzalem, de stad op de bergen. Dat maakt ook nu nog indruk als je er naartoe rijdt en ineens zie je die stad daar liggen, hoog boven je. Daar ligt het dan, het Jeruzalem waar ik als kind al over heb gezongen. Als David dan vanaf die hooggelegen stad over het omliggende land uitkijkt, dandent hij opnieuw niet: kijk, dat land is nu van mij, maar denkt hij aan de God die het hem heeft gegeven: 'De aarde is van de HEERE', de God die mij altijd trouw is geweest. De aarde is van de HEERE, en zij blijft ook van de HEERE. David mag over een klein stukje daarvan regeren, maar ook dat stukje is niet van hem. Het blijft van de grote Eigenaar. Het is hem enkel toevertrouwd om ervoor te zorgen.

Hoe staan wij in het leven? Als we eindelijk die baan krijgen waar we op

gehoopt hadden, of eindelijk dat huis kunnen betrekken waar we onze zinnen op hadden gezet, of wat we in het leven ook maar krijgen. Denken we dan enkel: ha, dat is nu van mij! Of gaan onze gedachten naar degene die het ons heeft gegeven? Dat is een heel verschil. Wie denkt dat alles van hem is, gaat zich als heerser gedragen. Wie de dingen ziet als aan hem toevertrouwd, gaat er anders mee om: dankbaar, niet verkwistend, en met zorg, want je weet dat het niet van jou is. Het is je toevertrouwd. En je geeft er ook makkelijker wat van door aan een ander. Het is immers gekregen.

De aarde is vol. Er is water en land. Er zijn bergen en dalen. Mensen en dieren. David ziet het allemaal voor zich liggen, met de wijde hemel erboven. Vanuit de hemel valt licht op de dingen, iedere dag weer, zodat wij ervan kunnen genieten. Nee, de Schepper is niet karig. Hij geeft met gulle hand en laat de dingen glanzen in het licht van zijn heerlijkheid.

'De aarde is van de HEERE.' Dat is het ware levensgenieten. Genieten in dankbaarheid, met lof aan God. Dat geeft een vreugde die een leven van 'hebben, hebben en steeds meer willen hebben' niet kan geven. Wie zo leeft denkt eigenlijk alleen aan wat hij niet heeft. Hij heeft nooit leren genieten van wat hij heeft gekregen. De fout van deze tijd is niet dat men te veel geniet, maar dat men nooit heeft leren genieten. 'Gij zult niet begeren', zegt het tiende

gebod. 'Want gij moogt genieten', zou men er op grond van Davids woorden achteraan kunnen zeggen. Wie gelooft geeft zijn ogen de kost en geniet van wat hij heeft, en van wat hij niet heeft. Het is allemaal van de HEERE!

Nu David in Jeruzalem woont, wil hij ook dat God daar komt wonen. Daarover gaat het in het vervolg van de Psalm. Daarover volgende maand.

Lexmond
dr. J. van Eck

JOB (4)

MIJN VERLOSSER LEEFT

Ondanks zijn protesten blijft Job het van God verwachten. In hoofdstuk 19 staan protest en verwachting vlak naast elkaar. Hoe eenzaam is Job sinds hij in de ellende zit. Degenen die hem vroeger kenden en begrepen, zijn nu vreemden voor hem.

Niemand is hem meer nabij. Juist nu hij steun nodig heeft, wordt hij vergeten. Een bittere ervaring die niet alleen Job heeft opgedaan. Zijn huisgenoten zien hem als een vreemde. Zijn personeel luistert niet meer naar hem. Zijn knecht moet hij smeken iets voor hem te doen. Zijn vrouw kan zijn adem niet meer lijdend. Ellende maakt hem eenzaam. Ziekte wekt, ook lichamelijk, afkeer op. Dingen waar we liever niet over spreken, omdat ze te pijnlijk zijn. De bijbel noemt ze bij de naam. De jongelui die vroeger respect jegens hem betoonden, spreken hem nu tegen. Mensen met wie hij intiem was, kregen een afkeer van hem. Mensen die hij liefhad, blijken zich tegen hem te keren. Hij gruwet van zijn eigen lichaam dat vel over been geworden is. En achter dit alles zit God, Die hem dit heeft aangedaan. En nu blijken zijn vrienden al net zo onbarmhartig. 'Waarom vervolgt gij mij als God?' bijt hij hen toe. Als God hem vervolgt, hoeven zij dat toch niet ook nog eens te doen? Van zijn vrienden had hij steun verwacht, nu God hem dit alles aandoet. Een huiveringwekkend verwijt,

waar we toch over na moeten denken. Wat doen we iemand die in nood zit aan, als God tegenover hem gaan verdedigen? Kunnen we dat? Heeft Hij dat nodig? Is het niet genoeg stil te zijn en te luisteren, zoals de vrienden eerst hebben gedaan? (2:13)

Een verdediging was ook niet nodig. Job kent God. Hij weet dat Die hem niet zal loslaten. 'Ik weet: mijn Verlosser leeft,' zegt hij (vs.25). Hij zal dit doorknaagde lijf uit het stof doen opstaan. 'Ik zal uit mijn vlees God aanschouwen.' Job zal Hem met eigen ogen zien. Job blijkt het van de God tegen wie hij protesteert te verwachten! De vrienden hebben zich vergist. Protesten zijn nog geen ongehoor. Integendeel. Met volkomen zekerheid spreekt Job hier over de opstanding der doden. En dat niet maar in het algemeen, maar vanuit een innig verlangen God persoonlijk te ontmoeten: 'Mijn nieren verlangen in mijn schoot'... Na deze geloofsbelijdenis hadden de vrienden gevoeglijk kunnen zwijgen, maar ze gaan door. Ze geloven niet dat God iemand als Job zal verlossen, en rusten niet voor hij zich volgens hun model bekeerd heeft. Zwijgen zullen zij pas als God Zelf Zijn stem heeft laten horen.

LEZEN: JOB 19:13-29

Lexmond
dr. J. van Eck

Leren accepteren, deel 2

Vorige maand zijn we geëindigd met de noodzaak van het gebed, het is mooi om hier nu mee te beginnen. Zeker nu het Paasfeest weer achter ons ligt. Het gebed tot de opgestane Heere is dagelijks van groot belang. Dan alleen kunnen we de moeilijke dingen op ons levenspad echt leren accepteren. Of, zoals men tegenwoordig zegt, een plaatsje geven. Hij wil erom gebeden zijn!

Mogelijk kan het vervolg van dit artikel, met nog enkele tips, u hierbij helpen.

4. Probeer biddend vooruit te kijken, maar kijk ook terug. Het is van belang om niet te blijven hangen in het oude en stap evenmin ergens snel overheen. Maar probeer een evenwicht te creëren tussen verwerken, leren accepteren en het voortzetten van uw leven. U zou het kunnen vergelijken met een roeiboot. Wie altijd maar achteruit peddelt, vaart terug. Wie één peddel gebruikt draait in een rondje. De enige manier om recht vooruit te gaan, is zowel links als rechts te roeien: een balans tussen vooruitblikken en terugkijken. Alleen zo komt u verder.

5. Neem een dapper besluit. U heeft uw besluit genomen dat u het wilt accepteren, ga het ook doen. Dat besluit is een stuk gemakkelijker te nemen als u beseft dat er geen alternatief is. En dat accepteren de enige manier is om verder te kunnen.

6. Leren loslaten is écht leren. Mogelijk helpt het u om de volgende zinnen hardop te zeggen. Het is goed zo, ik accepteer dit. Ik laat los wat ik niet kan veranderen. Biddend zal ik het overgeven, de Heere weet wat goed voor me is en wat ik kan dragen.

7. Kijk wat het oplevert. Terugkijken naar het verleden alsof we het alsnog kunnen veranderen is verspilde moeite. Het is als een geschiedenisboek; het is gebeurd, er valt niets meer aan te veranderen en opnieuw doen is geen optie. Laat dingen uit het verleden daarom rusten. Ook als ze veel indruk op u gemaakt hebben. Maar kijk naar wat ze opleveren: levenservaring. En dit kan van groot belang zijn voor uw toekomst.

8. Als u aan verdrietige omstandigheden terugdenkt kunt u in uw lichaam soms ook weer de pijn ervaren. Praat hierover met iemand die u lief is. Geef woorden aan uw emoties, zoals angst, boosheid en/of verdriet. Die goede vriend of uw familielid zal met u meevoelen. Zoals men weleens zegt: adem er samen doorheen. U bent nu al zover, u kunt het leren accepteren.

9. Tot slot: geef zin aan het leven. Uzelf accepteren begint met een positief zelfbeeld. En dit ontstaat als u biddend zin aan het leven geeft. Dit doet u door een leven te leiden dat u bij u past, volgens de Bijbelse waarden, normen en idealen die u lief zijn. Vind u dit een moeilijk iets? Praat er dan over met uw wijkouderling of met uw predikant. Samen kunt u uw talenten en kwaliteiten, die de Heere u gegeven heeft, met diegene op een rijtje zetten. Schrijf het desnoods op, dit geeft veel duidelijkheid. Misschien heeft u een handicap of speelt de ouderdom u parten. Ook deze coronatijd geeft beperkingen. Maar uw betrokkenheid tonen door middel van een kaartje, een wekelijks telefoongesprek, een brief of uw gebed - dan kan altijd. En dit zijn belangrijke zaken! Een vriendelijk woord op straat waarbij we de nodige afstand houden kan een groot

effect hebben. Maar misschien bent u wel handig met uw handen en kunt u iets betekenen voor een alleenstaande of voor een groot gezin. Al pratend komen er soms de mooiste ideeën.

Ik wens u veel sterkte toe in uw omstandigheden. Hopelijk voeren uw moeilijkheden niet de boventoon in uw leven. Maar dat u zich mag richten tot God, Hem smeekt om hulp en bijstand. En dat de tips een middel mogen zijn om een aangenaam én gezegend leven te leiden.

Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd)
Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris, PKN
(hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester, PKN
(hervormd) Dirksland

Ds. A. Snoek, PKN (hervormd),
Kesteren

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur, Christ.
Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53, 3341
GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

E-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week
van elke maand (10 maanden van het
jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad
gratis ontvangen; de abonnements-
prijs is € 10 per jaar; het banknum-
mer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten
name van Stichting Kracht naar Kruis
te Den Haag; mailadres voor algeme-
ne berichten info@krachtnaarkruis.net;
opgave nieuwe abonnees en adres-
wijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of
Ledenadministratie Kracht naar Kruis,
Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te
Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vin-
den in www.krachtnaarkruis.net